

U V O D

Istočnoalpsko-dinarska sekcija Međunarodnog društva za nauku o vegetaciji namjeravala je već svoj treći simpozij (god. 1962) održati u Jugoslaviji. Budući da to zbog organizacijskih i tehničkih razloga nije bilo moguće, održan je treći simpozij u Celovcu, a organizirao ga je Institut za primijenjenu biljnu sociologiju pod vodstvom prof. dra Erwina Aichingera. Tek četvrti simpozij (god. 1963) održan je u Zagrebu. Organizaciju tog sastanka preuzeo je Institut za botaniku Sveučilišta u Zagrebu vod vodstvom prof. dra Stjepana Horvatića.

Prva dva dana simpozija (15. i 16. srpnja) bila su posvećena održavanju naučnih referata, a iduća četiri dana (17. do 20. srpnja) fitocenološkoj ekskurziji kroz Gorski kotar i Hrvatsko primorje (v. na kraju izvještaj o ekskurziji).

Ukupno 24 referata održana su u velikoj predavaonici Fizičkog zavoda Prirodoslovno-matematičkog fakulteta u Zagrebu, Marulićev trg 19. Na simpoziju je sudjelovalo 76 učesnika, od čega 44 iz inostranstva — iz Austrije, Italije, Savezne Republike Njemačke, Švicarske, Mađarske i Čehoslovačke. Službeni jezici na simpoziju bili su hrvatskospski, njemački, talijanski i francuski, a kao prevodioci stajali su na raspolaganju M. Wraber za njemački i francuski i I. Šugar za talijanski jezik.

Simpozij je otvorio prof. dr E. Aichinger, predsjednik Istočnoalpsko-dinarske sekcije, i predao riječ prof. dru S. Horvatiću, predsjedniku hrvatskog organizacijskog odbora.

Prof. dr S. Horvatić pozdravio je sve učesnike i zaželio dobrodošlicu svim gostima, naročito onima iz inostranstva. Posebno je pozdravio prof. dra J. Ivosša, predstavnika Rektorata Sveučilišta u Zagrebu, i predstavnike štampe, te se ispričao za izvjesne nedostatke u pripremama i u toku simpozija. Najteži udarac za organizacijski odbor bila je iznenadna smrt prof. dra I. Horvata (umro je 23. travnja 1963), koji je kao iskusni stručnjak i riječju i djelom sudjelovao u pripremama simpozija, nadajući se do posljednjeg daha svoga života ozdravljenju, koje bi mu omogućilo da lično vodi ekskurziju kroz Gorski kotar, glavno područje svojih istraživanja. Njegova je zasluga da je Risnjak proglašen Nacionalnim parkom Hrvatske i da je kao simbol velikih uspjeha moderne fitocenologije u Jugoslaviji poznat daleko van granica naše zemlje.

Iznenadna smrt prof. Ive Horvata predstavlja nenadoknдиви gubitak ne samo za geobotanička istraživanja u Jugoslaviji, čiji je bio duhovni začetnik i neosporni vođa, nego i za evropsku nauku o vegetaciji, a napose za istočnoalpsko-dinarsku sekciju Međunarodnog društva za nauku o vegetaciji. Na kraju je prof. S. Horvatić pozvao duboko potresene učesnike simpozija da minutom šutnje odaju počast ovom istaknutom geobotaničkom stručnjaku.

U slobodno poslijepodne posjetili su učesnici simpozija grob prof. I. Horvata na zagrebačkom Mirogoju, položili vijenac svježeg cvijeća i oprostili se od ovog velikog čovjeka komemorativnim govorom koji je održao prof. dr. E. Aichinger.

Ovaj izvanredni broj časopisa *Acta botanica Croatica*, koji predstavlja IV svezak »Izvještaja istočnoalpsko-dinarske sekcije Međunarodnog društva za nauku o vegetaciji«, sadrži materijal sa simpozija u Zagrebu. Objavljeno je 20 referata, svaki sa kratkim sadržajem na hrvatskosrpskom, njemačkom i talijanskom jeziku, uz najbitnije dijelove diskusije. Izostalo je 4 referata, jer nisu na vrijeme dostavljeni redakciji. Uz izvještaj o ekskurziji dodan je i popis svih učesnika simpozija s njihovim adresama.

Redakcijskom odboru časopisa *Acta botanica Croatica* izrazujemo i ovim putem najtopliju zahvalnost za spremnost da ovaj materijal objavi u posebnom svesku svog časopisa, kao i na brizi da se u tu svrhu nabave potrebna financijska sredstva. Posebnu zahvalnost dugujemo za to profesoru dru Stjepanu Horvatiću, glavnom redaktoru časopisa *Acta botanica Croatica* i direktoru Instituta za botaniku Sveučilišta u Zagrebu.

Udruženje istočnoalpskih i dinarskih fitocenologa nastalo je kao životna potreba i pokazuje vrlo uspješan razvitak. Jedan od dokaza za to jesu i veoma posjećeni zajednički godišnji sastanci u obliku naučnih simpozija, koji okupljaju sve veći broj geobotaničara s područja Istočnih Alpa i Dinarida. I broj referata na simpozijima sve se više povećava. Razmatraju se različiti problemi suvremenih fitocenoloških istraživanja, napose o sistematskom položaju i nomenklaturi pojedinih vegetacijskih jedinica, koji se živom diskusijom nastoje rješavati. Uska suradnja djeluje sve povoljnije. Moramo biti svjesni da zbog sve većeg broja novih i sve širih vegetacijskih problema, kao i zbog sve opsežnije geobotaničke literature pojedincu nije više moguće da sam riješi mnoga goruća pitanja, već se njihovo rješenje može postići samo zajedničkom suradnjom svih zainteresiranih stručnjaka.

Samo uspješni lični kontakt između fitocenologa istočnoalpskog i dinarskog područja pridonijet će sve većem napretku i uspjehu našeg udruženja.

Maks WRABER